

RO

RO

RO

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 18.9.2008
SEC(2008) 2425

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI

document de însoțire pentru

REGULAMENTUL CONSILIULUI

privind protecția animalelor în momentul uciderii

REZUMATUL EVALUĂRII IMPACTULUI

{COM(2008) 553}
{SEC(2008) 2424}

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI

document de însoțire pentru

REGULAMENTUL CONSILIULUI

privind protecția animalelor în momentul uciderii

REZUMATUL EVALUĂRII IMPACTULUI

În fiecare an, în abatoarele UE seucid aproape 360 de milioane de porci, oi, capre și vite, precum și mai bine de 4 miliarde de păsări de crescătorie. În plus, industria UE a blănii necesită uciderea a aproape 25 de milioane de animale, iar în incubatoare se elimină aproximativ 330 de milioane de pui în vârstă de o zi. De asemenea, controlul bolilor contagioase poate impune uciderea a mii sau milioane de animale.

Uciderea animalelor de fermă este reglementată prin Directiva 93/119/CE a Consiliului privind protecția animalelor în momentul sacrificării sau uciderii¹. Directiva nu a fost modificată niciodată. Prin urmare, prezenta evaluare a impactului își propune în principal să determine dacă problematica s-a schimbat și dacă obiectivele originale sunt încă valide.

Punctul de plecare al propunerii Comisiei a fost adoptarea în 2004 și 2006 a două avize științifice emise de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară, care au sugerat revizuirea anexelor tehnice ale directivei. În paralel, Organizația Mondială pentru Sănătatea Animalelor a adoptat în 2005 două ghiduri privind bunăstarea animalelor în momentul sacrificării sau uciderii care au dus la concluzii similare. În consecință, Comisia a mandatat în 2006 un consultant extern să desfășoare un studiu privind practicile de asomare/sacrificare în abatoare și consecințele lor economice, sociale și de mediu. Studiul a fost finalizat în 2007. În același timp, Comisia a desfășurat consultări cu părțile interesate și cu statele membre. Au fost examinate rapoarte ale experților Comisiei de la Oficiul Alimentar și Veterinar (OAV), deoarece ele reflectă stadiul de punere în aplicare în statele membre a directivei în vigoare. De asemenea, în perioada decembrie 2007 – februarie 2008 a fost efectuată o consultare prin intermediul internetului.

Acest act legislativ se referă în principal la abatoare, ferme de creștere a animalelor de blană, incubatoare și sacrificarea în scop de control al răspândirii de boli. Industria cărnii este cel mai afectat sector deoarece ea presupune sacrificarea celor mai multe animale. De asemenea, acesta este sectorul pentru care cerințele legislației sunt mai detaliate, motiv pentru care cea mai mare parte a evaluării impactului se concentrează asupra acestei industrii.

¹ JO L 340, 31.12.1993, p. 21.

Contextul în care se sacrifică animalele de fermă s-a schimbat considerabil începând cu anul 1993. S-au introdus noi tehnologii și s-au efectuat noi cercetări științifice, făcând ca actualele standarde pentru anumite domenii să fie desuete. Preocupările privind bunăstarea animalelor s-au înmulțit în societatea contemporană, iar cetățenii UE sunt tot mai exigenți în privința acestui aspect al lanțului alimentar. De asemenea, cadrul legislativ privind abatoarele s-a schimbat odată cu adoptarea „Pachetului privind igiena”, un set de acte legislative UE privind siguranța alimentară, care evidențiază responsabilitățile operatorilor din industria alimentară. De asemenea, sacrificările în masă din cursul marilor epidemii de boli animale au generat întrebări privind modul în care asigurăm eutanasierea animalelor. În 2006, Comisia a adoptat primul Plan de acțiune comunitar privind protecția și bunăstarea animalelor, introducând noi concepte, cum ar fi indicatorii de bunăstare și necesitatea unor programe de cercetare suplimentare și a unor centre de referință privind bunăstarea animalelor.

De asemenea, în legislația UE în vigoare au fost identificate probleme specifice, cum ar fi lipsa unei metodologii armonizate privind noile metode de asomare, lipsa unor responsabilități clare ale operatorilor privind bunăstarea animalelor, competențe insuficiente ale personalului care se ocupă cu animalele sau condiții insuficiente privind bunăstarea animalelor în cazul sacrificării în scop de control al răspândirii de boli.

Sacrificarea animalelor de fermă este un domeniu reglementat de legislația UE începând cu 1974, competența Comunității fiind consolidată în 1993. Consultările cu părțile interesate și cu statele membre confirmă relevanța inițiativei Comunității în acest domeniu. Legislația din acest domeniu afectează industria cărnii, sectorul producătorilor de echipamente și unele activități ale fermierilor. Toate acestea activează la nivel internațional și reclamă un cadru legislativ UE.

Obiectivele generale ale inițiativei care decurg din prezenta evaluare a impactului sunt de a îmbunătăți protecția animalelor în momentul sacrificării sau uciderii, asigurând totodată un mediu echitabil pentru toți operatorii economici în cauză, astfel încât competitivitatea lor să nu fie afectată de discrepanțe în costurile de producție sau în accesul lor la piață. Se anticipatează că prezenta inițiativă va contribui la politica de legiferare mai bună/simplificare.

Obiectivele specifice sunt încurajarea inovației în domeniul asomării fără suferință a animalelor, asigurarea unei mai bune integrări a bunăstării animalelor în procesul tehnologic din abatoare, creșterea nivelului de cunoaștere la nivelul personalului implicat și îmbunătățirea protecției animalelor în caz de sacrificare în masă.

Opțiunile includ păstrarea situației actuale (=de referință= opțiunea 1), recomandări fără caracter obligatoriu (opțiunea 2), modificarea directivei (opțiunea 3) la nivelul anexelor sale tehnice și reorganizarea legislației (opțiunea 4).

Cheltuielile cu sacrificarea reprezintă doar o parte a cheltuielilor totale aferente activităților de sacrificare (20%), dar ele le pot afecta competitivitatea. Totuși, este improbabil ca modificările cheltuielilor cu sacrificarea să afecteze prețul final al cărnii. Abatoarele sunt deja supuse inspecțiilor oficiale permanente în temeiul legislației privind siguranța alimentelor. Actuala legislație privind bunăstarea animalelor nu introduce cerințe suplimentare în privința inspecțiilor oficiale. Bunăstarea animalelor are un impact pozitiv asupra calității cărnii și a securității muncii. De asemenea, ea reprezintă o valoare de piață pozitivă. Nu a fost identificat niciun impact semnificativ asupra mediului.

Din compararea opțiunilor reiese că păstrarea situației actuale (opțiunea 1) are o serie de impacturi negative asupra obiectivelor urmărite. Probabil că niciunul dintre acestea nu poate fi atins prin această opțiune. Este probabil ca bunăstarea animalelor să se deterioreze în multe privințe, în timp ce societățile vor fi nevoite să opereze într-un mediu tot mai diferit de la un

stat membru la altul. În acest fel, simplificarea este departe de a fi obținută. Inovarea va fi descurajată de această situație, în pofida eforturilor depuse de unele state membre. Pe termen scurt, costurile economice care revin societăților și autorităților vor fi limitate. Dar, pe termen lung, efectele negative asupra calității cărnii, percepției publice și securității muncii ar genera impacturi economice negative asupra sectorului cărnii.

Compararea celorlalte opțiuni, ținând cont de obiective, face ca reorganizarea legislației (opțiunea 4) să fie în mod clar mai avantajoasă, în timp ce modificarea directivei (opțiunea 3) ar aduce unele beneficii, iar emiterea unor recomandări fără caracter obligatoriu (opțiunea 2) nu ar fi suficientă pentru a îndeplini majoritatea obiectivelor. Prin urmare, opțiunea 2 privită individual nu poate fi considerată ca fiind suficientă pentru a aborda problematica în cauză, dar ar putea fi considerată ca instrument complementar.

Recomandările fără caracter obligatoriu (opțiunea 2) ar contribui în mod special la îmbunătățirea protecției animalelor și a calității cărnii. Ele ar putea contribui, de asemenea, la instituirea unui mediu echitabil pentru societăți, dar într-un mod foarte limitat, din cauza caracterului neobligatoriu al opțiunii.

Reorganizarea directivei (opțiunea 4) este singura opțiune prin care se poate încuraja inovarea și se poate asigura simplificarea (modificând instrumentul legislativ și dispunând de o nouă abordare). De asemenea, ea aduce mai multe beneficii decât modificarea directivei (opțiunea 3) în ce privește protecția animalelor. Ea reprezintă, de asemenea, opțiunea care are cele mai mari șanse să aducă cele mai pozitive impacturi în ce privește calitatea cărnii, percepția publică și condițiile de muncă mai bune din abatoare.

Opțiunile 3 și 4 vor genera costuri pe termen scurt pentru anumite societăți, dar efectele lor vor depinde de adoptarea unor măsuri specifice, cum ar fi posibile perioade de tranziție sau derogări în cazuri specifice.

Impacturile asupra mediului sunt considerate a fi neutre pentru toate opțiunile, întrucât în cursul colectării datelor nu s-au acumulat dovezi privind efecte substanțiale și/sau directe asupra mediului.

Monitorizarea generală a legislației privind bunăstarea animalelor este inclusă în Regulamentul 882/2004 privind controalele oficiale asupra alimentelor și furajelor², iar, în acest stadiu, prezentul document nu sugerează necesitatea creării unui instrument specific, care ar putea reprezenta o povară administrativă pentru statele membre.

² JO L 165, 30.4.2004, p. 1–141.